

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobců: **a) S. Y., b) nezl. M. J.**, zastoupena žalobcem ad a) jako zákonným zástupcem, žalobce ad a) zastoupen Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem se sídlem Joštova 4, Brno, žalobkyně ad b) zastoupena JUDr. Evou Poláčkovou, advokátkou se sídlem Starobrněnská 13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 1. 2008, č. j. OAM-466/VL-18-ZA07-2006 a č. j. OAM-1310/VL-09-ZA07-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 6. 2008, č. j. 56 Az 16/2008 - 67,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně ad b) JUDr. Evě Poláčkové **s e** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce ad a) (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností jménem svým i své nezletilé dcery napadl v záhlaví blíže označený rozsudek Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta žaloba proti shora uvedeným rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 1. 2008. Jími žalovaný stěžovateli a jeho nezletilé dceři neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, v tehdy platném znění (dále jen „zákon o azylu“).

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelů. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS, dostupné též na www.nssoud.cz. Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních

stížnostech ve věcech mezinárodní ochrany je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje, v mezích kritérií přijatelnosti, v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Stěžovatel v kasační stížnosti výslovně uplatnil důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., přičemž sám žádné skutečnosti zakládající přijatelnost kasační stížnosti výslovně neuvedl.

Nejvyšší správní soud se nejprve s ohledem na námitku podle § 103 odst. 1 písm. d) zabýval její oprávněností, neboť byla-li by důvodná, nebylo by možné zabývat se námitkami dalšími. Stěžovatel žádnou konkrétní vadu odpovídající tomuto stížnímu bodu v kasační stížnosti ani jejím doplnění neuvedl, rovněž soud žádnou takovou vadu se spisem nezjistil.

Námitku podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. stěžovatel odůvodňuje především nesprávným posouzením právní otázky, zda byl v Kazachstánu pronásledován pro své náboženské vyznání, tzv. čistý islám, a to především požadavkem registrace náboženské skupiny. Soud v této souvislosti konstatuje, že se postavením vyznavačů tzv. čistého islámu v Kazachstánu již dříve zabýval, a to v rozsudku ze dne 10. 6. 2008, č. j. 8 Azs 23/2008 - 75, či v rozsudku ze dne 5. 12. 2007, č. j. 3 Azs 89/2007 - 68 (všechny cit. rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz). V jeho rámci Nejvyšší správní soud mj. uzavřel, že zákonný požadavek povinné registrace náboženských skupin v Kazachstánu je zcela legitimní, odůvodněný zájmem na ochraně bezpečnosti osob, a nelze jej považovat za výraz porušování lidských práv (náboženské svobody), resp. za pronásledování z náboženských důvodů. Osoba, která se tomuto požadavku nepodřídila, pak byla podle Nejvyššího správního soudu vystavena oprávněné pozornosti státních orgánů. Tyto závěry plně dopadají i na případ stěžovatelů.

Pokud stěžovatel dále tvrdí, že prostředky, jež kazašské státní orgány používaly k nátlaku na něho v souvislosti s jeho příslušností k neregistrované náboženské skupině, byly nepřiměřené, pak mu soud nemůže přisvědčit. Žalovaný ve svém rozhodnutí podrobně popsal, proč považuje stěžovatelovy výpovědi v této souvislosti za nevěrohodné, a proto se zcela logicky nezabýval tím, zda takové prostředky byly přiměřené svému účelu (k věrohodnosti výpovědi žadatelů o udělení mezinárodní ochrany viz např. rozsudek NSS ze dne 14. 5. 2008, č. j. 7 Azs 28/2005 – 105).

V doplnění kasační stížnosti stěžovatel dále uvedl, že v řízení před žalovaným byl zkrácen na svých právech, neboť dne 24. 10. 2007 předal žalovanému žádost o provedení doplňujícího pohovoru, v němž chtěl vyličit svůj nepříznivý zdravotní stav, žalovaný však této jeho žádosti nevyhověl a v rozhodnutí tento svůj postup nevysvětlil. Stěžovatelův zdravotní stav nebyl zohledněn ani při posuzování důvodů pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, přičemž soud tuto námitku vůbec nezohlednil. Tato stěžovatelova námitka je v první části nepřijatelná s ohledem na § 104 odst. 4 s. ř. s., protože nebyla uplatněna v žalobě v podobě žalobního bodu, ač uplatněna být mohla, v druhé části pak nedůvodná, neboť jak žalovaný na str. 14 rozhodnutí o žádosti žalobce ad a) tak soud na str. 7 rozsudku otázku důvodů pro udělení humanitárního azylu posoudil a vyjádřil se i ke stěžovatelovu zdravotnímu stavu.

Stěžovatel dále tvrdí, že žalovaný i krajský soud pochybil, jestliže se nevypořádal s listinným důkazem, policejní zprávou ze dne 26. 6. 2006, kterou stěžovatel předal žalovanému dne 30. 4. 2007, z níž má vyplývat, že jej policejní složky ve vlasti před odjezdem odmítly

zaregistrovat. Tato stěžovatelova námitka je rovněž nepřijatelná, protože nebyla uplatněna v žalobě, ač uplatněna být mohla. Navíc jde o námitku zcela vybočující z rámce dosavadních stěžovatelových výpovědí a tvrzených skutečností.

Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelů.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Žalobce ad a) je v současné době zastoupen advokátem Mgr. Ivo Nejezchlebem, jemuž výslovně toliko sám za sebe udělil plnou moc dne 7. 10. 2008. Jelikož současně s podáním kasační stížnosti požádal jménem svým i své nezletilé dcery o ustanovení zástupce soudem, byla jim původně pro řízení o kasační stížnosti usnesením krajského soudu ze dne 19. 8. 2008 ustanovena zástupkyní advokátka JUDr. Poláčková, která je dosud zástupkyní nezletilé; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Ustanovená zástupkyně však přes výzvu soudu nesdělila, jaké úkony právní pomoci v řízení učinila, a ani z obsahu soudního spisu soud žádné úkony nezjistil. Proto bylo rozhodnuto, že se ustanovené zástupkyni odměna za zastupování žalobců v řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu